

THE LUTHERAN

UNIVERSITY HERALD.

No. 1.

April 1. 1892.

A pedagogical literary and social Monthly.

50 Cents pr. annum.

Vol. II.

Foraarsmorgen.

(M. B. Landstad)

Morgenrøden just forvinder bleg,
Solen stiger op bag Østens Høie.
Her i Lunden under gammel Eg,
Alt! hvad Nydelse for Mand og Die!
Jorden, klædt i Vaarens skønne Dragt,
Staar en Brud saa glad for Herrens Alter,
Bly og bævende i navnløs Farvepragt.
Hør! nu røres der et deiligt Psalter.

Lystigt synger Fuglen i sit Krat,
Flyver om og titter til sin Nede.
Gjægen galter; Veiet har forladt
Sommerens Herold for nu til Glæde
Alt opbyde Stovens muntre Flok
Lærkens Toner høit i Luften klinge,
Jordens Tak og Pris er den ei nok,
Himlen nær den vil sin Lovsang bringe

Kvæget græsser paa den grønne Bang,
Lammet hopper glad omkring sin Hyrde,
Myren under Græssets Buegang
Slæder slink og tro sin tunge Byrde.
Alt er travet Virksomhed og Lyst,
Og al Lyst til Herrens Pris og Ære.
Menneske! maa Vaaren i dit Bryst
Ei en stor og trøstfuld Tante være?

Glad jeg ser i alt Bevæger paa,
Gud, din underbare Kraft og Naade.
Klart jeg ser dem i det mindste Straa;
Men om Vaaren dog saa overmaade
Varmt af Tak til dig mit Hjerte slaar
Længslens Binger ud imod det høie.
Dybt udi mit Bryst Du skrevet staar,
Dybt udi Naturen for mit Die.

Den moderne Ungdom.

I Figaro har Saint-Venest taget fat paa den Mangel paa al sand Ungdommelighed, paa Umiddelbarhed, Begeistring, Lethævelighed og Lystighed, der i vore Dage er saa eiendommelig for unge Mennesker, at disses Tilstedekomst mangen Gang lægger Baand paa de Ældre istedetfor omvendt. Tingen drøftes nu, en Pariserstudent har paa sine Kameraters Begne nedlagt en varmt skreven Indsigelse mod Kommens Berettigelse for deres Vedkommende, men den bekjendte Journalists Udtalelser vinder paa den anden Side Tilslutning fra andre Hold. Han skriver derom i Figaro for 29de December blandt Andet Følgende, som man vil se har sin gode Bespielse ogsaa andetsteds end netop i Frankrige:

„Af alle de Breve, jeg har modtaget, er det mærkeligste det fra en stor Fabrikant, som slutter med disse simple Ord: „Ja, vore Bøen ere umulige, de ere rent ud ufordragelige, jeg erkjender det, men hvad det ei lykkes mig at opdage, er Grunden til denne Forandring.

I min Familie er det ubegribeligt. Altesammen er vi arbeidsomme, der findes ikke nogen sin de siecle blandt os. Min Kone forgæder sine Børn, hun er helt og holdent opofret for dem, men alligevel maa jeg efter tyve Aars omhyggeligt Opdragerarbejde med Skam bekjende, at vi blot er kommen til det Resultat, at den Eine efter den Anden viser sig mere eller mindre skeptisk, blottet for Respekt og blaseret. Hvorfor kan det komme?“

Ganske vist synes Tingen i første Haand ubegribelig. Men Grunden er ikke vanskelig at paavise, og den kan endog udledes af selve det her citerede Brev.

Før i Tiden var Børneopdragelsen baseret paa Respekt, nu baseres den paa Omhed: deraf kommer det Hele. Omhed er, navnlig naar den er af lidenskabelig Natur, meget naturlig mellem Mand og Kone, men mellem Forældre og Børn virker den stærkt opløsende. Thi om Konen viser sig Manden hengiven til Gjengjæld for hans Hengivenhed mod hende, holder derimod Børnet, der af Instinkt, ubevidst er egoistisk af sig, ikke alvorligt af Andre end den, det respekterer, medens det derimod opsluger den, som giver sig hen til det.

Naar den hæderlige Fabrikant søger en Forklaring paa Fænomenet, vil jeg ogsaa simpelthen anmode ham om at

tænke paa, hvordan det gik i hans Tid. Istedetfor at Børnene nu er som smaa Prinser med Faderen til Hovmester og Moderen til Gubernante, indtog de dengang ikke nogetslags Stilling i Huset. De gik i Klæder, som vare omgjorte af Forældrenes. Deres Stads var ikke Andet end Godtjybsjager. Naar der kom Fremmede, fik de ikke Lov at sige et Ord. Ved Bordet maatte de svare, naar de blev spurgt, ikke videre. Selskaber, Festligheder, Theaterforestillinger var for dem som hørende hjemme paa en anden, vidunderlig Planet, hvorhen de ikke kunde komme, før de var blevne vogne. Som i vore Dage var ogsaa da nogle slittige, andre dovne. Havde de været slittige, fik de et Kys paa Panden, og de Dovne vistes ud i Barnekammeret, men mere Bæsen gjordes der ikke af den Sag.

Gud skal vide, at Forældrene i sit Hjerte vare ligesaa optagne af Børnene dengang som nu; men de lod det ikke komme tilshue, for at det ikke skulde gjøre Børnene vigtige, og for at disse skulde have Følelsen af, at de fik klare sig selv, og at Verden ikke brød sig mere om den Ting.

Min ringe Formening om Grunden til den nuværende Tilstand er altsaa, at det hele stikker deri, at man, istedetfor at søge at drage Børnene op til sig, stiger ned til deres Niveau, — og dermed gaar Respekten spåten, Respekten, uden hvilken der ikke er nogen Opdragelse mulig, Respekten, uden hvilken der ikke gives hverken Familie, eller Arme, eller Kirke, eller Fædreland".

Morgenbladet.

Udtalelser om Luther og hans Skrifter.

Melanchton:

"Dr. Bugenhagen er en Grammatiker, som veier og randfager Textens Ord; jeg er Dialektiker og tager i Betragtning Ordningen, Sammenhængen, de enkelte Ved og Følgeslutninger; Dr. Jonas er Taler og forstaar at behjælpningene med Bektalenhed og Ynde; Luther er Alt; med ham kan Ungen af os maale sig."

Brentz:

"Luther alene lever i sine Skrifter, vi alle er i Sammenligning med ham som et dødt Bogstav."

Den store Theolog Rhegius:

"Luther er en saadan og saa stor Theolog, at ingen Tidssalder har havt hans Lige. Jeg vil sige, hvad jeg tænker: vi skriver vel alle og behandler Skrifter; men sammenlignet med Luther er vi — Skolegutter. Denne Dom flyder ikke af Kjærligheden, men Kjærligheden udaf Dommen (Bedømmelsen)."

Saaledes skriver ikke blot alle oplyste Lærere i vor Kirke om Luthers Skrifter, heller ikke de mest anseede af andre Kirker dommer anderledes.

Calvin:

"Det beder jeg, at I vil lægge eder paa Sinde: Først, hvad for en stor Mand Luther er, og ved hvilke store Gaver han udmerker sig, med hvilken Bestandighed, Mod og Dug-

tighed og hvilken gjennemtrængende Kraft til at lære han har beflittet sig baade paa at styrte Antrikristens Rige og at udbrede Læren om Frelse. Jeg pleier ofte at sige: Om han endog kaldte mig en Djævel, vilde jeg dog bevise ham saa megen Ære, at jeg anerkjendte ham for en udmerket Guds Tjener."

Da Calvin i sin Fortolkning af Profeten Jesaias 57, 1 havde anvendt dette Sted paa Luther, bliver han ved: "Jeg anførte allerhelst dette Exempel, baade fordi det er hugst, og fordi det skulde være mere indlysende ved en saa udmerket Evangeliets Herold og Guds Profet."

Beza, en endnu heftigere Modstander af Luthers Lære end Calvin selv, maa dog indrømme: "Luther var en i Sandhed beundringsværdig Mand; og den, som i ham ikke merker Guds Mand, han merker Intet."

John Bunyan, Forfatter af "Pilgrims Vandring", fortæller i sin Levnedsbetjelling, at han først ved at læse Luthers Skrifter kom til en fast Tro, og tilføjer:

"Mig tyktes, jeg maa sige det rent ud, at jeg maa sætte denne Luthers Bog, Udlæggelsen over Brevet til de Galater, over alle Bøger (undtagen den hellige Skrift), som jeg endnu har seet, fordi den er saa herlig og bekvem for en saaret Samvittighed."

Bekjendt er jo, at Methodismens Stifter John Wesley efter eget Udsagn blev omvendt ved at høre forlæst Luthers Fortale til Romerbrevet. Selv Katholikerne har ikke Magt til at modstaa Sandheden og maa bekjende det uforlignelige Værd af Luthers Skrifter. Den lærde Erasmus fra Rotterdam blev i 1520 tilbudt en Biskops Titel og Værdighed, om han vilde gribe til Pennen mod Luther og for Pavenes Magt. Men han skal den Gang have svaret:

"Luther er for stor til, at jeg kunde skrive mod ham. Luther er for stor til, at han skulde blive forstaaet af mig. Ja, Luther er saa stor, at jeg lærer mere og har større Rytte udaf Læsningen af et Blad af Luthers Skrifter end af den hele Thomas." Melanchton skriver i den latinske Udgave af Luthers Skrifter: "Jeg mindes, at Erasmus har brugt at sige: „der gives ingen dygtigere og bedre Udlægger blandt alle, hvis Skrifter vi har efter Apostlene."

En katholsk Værd Masius sagde engang frimodigen i et stort Selskab af Papister og Lutheranere:

"Paa et Blad af Luther er der mere grundig Theologi end stundom i en hel Bog af en Kirkefader."

Dg fra alle Betjendelser til alle Tider finder vi Udtalelser om det enestaaende Værd af Luthers Skrifter. Luthers Verker er en næsten uudtømmelig Guldgrube for alle Grene af Theologien; de er et saa rigt Skatkammer, at de næsten alene kan erstatte et helt Bibliothek. En berømt Theolog Dr. Thomasius i vor Tid skriver: "Vi har siden nogen Tid og med Rette igjen begyndt at gaa tilbage til vore ældre Lærere i Dogmatik (Troslære); men vi vilde gjøre vel i endnu mere end for at fordybe os i den Mand, i hvis Hjerte den evangeliske Tros Blod slog mest varmt og levende; udaf Luther er der efter min Mening endnu uendelig Meget at udvinde for Genoplevelsen og Opfriskningen af vor Troslære."

En gammel grundlærd Theolog Dr. Sontag pleiede at sige: Quo proprior Luthero, eo melior Theologus. Jo fortroligere med Luther, desto bedre Theolog.

Dr. Kalkar giver Luther det Vidnesbyrd, at han havde „et guddommeligt Blik for Sandheden og var bedre end alle sine Skrifter.“

Vi vil nu indtrængende raade vore Læsere til at anskaffe sig nogle af Luthers Skrifter og næst efter Bibelen læse og randsage dem sent og tidlig.

Luthers Kirkepostille,	Pris indb.	§	4.00
„ Prædikener (Lindner)	„	2.80	
„ Kristelig Hus-Postille	„	1.50	
„ Folkebibliothek i 3 Bind	„	1.75	
„ Udlæggelse af Bierprædiken	„	1.00	
„ Bordtaler	„	0.70	
„ Haandbog	„	0.50	
„ Fader Vor	„	0.20	
„ Breve	„	1.50	
„ Frelsens Olsje	„	2.20	
„ Kristelige Betragtninger	„	1.20	
„ Bibelsk Sprog og Skatliste	„	0.75	
„ Vidnesbyrd om Skriftemaal og Nævere	„	0.25	
„ Lovregler for menige Kristne	„	0.65	
„ Større Katekismus	„	0.30	
„ reformatoriske Skrifter	„	2.35	
„ Hyrdebrev	„	0.15	
„ De 7 Bodsalmes	„	0.40	

Vi kan tilføje, at Luther selv anfaa sin lille Katekismus, Kirkepostillen, sit Skrift om Menneſkets bundne eller frie Vilje og sin Udlæggelse af Galaterbrevet for sine bedste Skrifter.

De ovenfor angivne Bøger faaes paa Luth. Publ. House,

Decorah, Iowa.

Landsforening for den høiere Skoles Lærerstand i Norge.

Den 10de Januar holdtes et Diskussionsmøde i Kristiania om Oprettelsen af en Landslærereforening for hele Norge. Dens Virksomhed skulde omfatte følgende Hovedpunkter:

1. Arbejde for en bedre økonomisk Ordning for Lærerstandens ved de høiere Skoler.
2. Lærerstandens burde faa større Indflydelse paa den høiere Skoles Omdannelse.
3. Den høiere Lærerstand burde faa en Uddannelse, der svarer til Tidens Krav.

Man agter til Sommeren at faa istand et Landsmøde, og en Arbeidskomite nedfattes til at udarbejde Program.

I den norske Synode i Amerika har, saavidt os bekjendt, Lærerne ved de høiere Skoler en lignende Forening i fuld Virksomhed.

Amerikanismer.

(Prof. Joh. Storm.)

En eiendommelig Udvikling af det engelske Folkesprog er det Engelsk, som tales i Amerika. Det forholder sig ikke til Engelsk som en bestemt Dialekt (Mundart), men som en Udvikling af det ældre engelske Folkesprog paavirket af nhere en-

gelske Dialekter. I en Mangfoldighed af Tilfælde har den eiendommelige amerikanske Land og de eiendommelige amerikanske Forholde frembragt nye Udviklinger. Derfor har jeg troet, at det kunde være af Interesse at medtage nogle Bink om amerikansk Engelsk, saa meget mere, som en Mængde Nordmænd i Amerika lære dette Talesprog. Forholdet mellem Amerikansk og Engelsk er noget lignende som mellem Dansk-norsk og Dansk. Ingen Nordmand, selv ikke en Purist som Overlærer Vølle, formaar nu at skrive rent Dansk, om han nok saa gjerne vil og bestræber sig derfor. Forskjellen mellem Engelsk og Amerikansk er mindre; men en amerikansk Forfatter kjendes dog i Regelen straks paa sin Stil, navnlig hvor den bevæger sig paa mere hverdagslige Felter. De amerikanske Forfattere hverken kan eller vil undgaa Amerikanismer, ganske som Nordmændene hverken kan eller vil undgaa de Norvagismer, som enhver dannet Mand bruger i Talesproget. Den amerikanske Literatur er derfor adskilt fra den engelske, som den nyere norske fra den danske. En anden Sag er det, at nogle Udtryk er vulgære, andre ikke; ligesaa hos os. Enkelte amerikanske Purister, som N. G. White, søge at holde sit Sprog saa nær det engelske Normalprog som muligt, ligesom i det hele de mest dannede Amerikanere søge at holde sit Sprog frit for de eiendommelige amerikanske Vulgarismer. Men de republikanske Samfundsforholde gjør, at de føkkelige Elementer trænge ganske anderledes ind i de dannede Klasser end i England. Et Hovedværk over den amerikanske Modification af det engelske Sprog er: *De Vere, Americanisme; the English of the New World.* Dette Verk er et alvorligt og grundigt Arbejde, der vidner om dybtgaaende Studier. At han ligesom James Russell Lowell ofte tager det amerikanske Udtryk i Forsvar mod det engelske, kan ikke forundre. Forfatteren behandler Ordene efter de forskjellige Sfxerer eller Sag, de tilhøre eller stamme fra; først optræder *The Indian*; ham skyldes f. Ex. *Yankee*, der skriver sig „from the imperfect effort made by the Northern Indians to pronounce the word English,“ nemlig som *Yangees* eller *Yengee* (jengii, ogsaa jængii). —

De amerikanske Afvigelser i Udtalen ere endnu ikke gjorte til Gjenstand for noget udtømmende Studium. De bedste Oplysninger findes hos Ellis, *Early Engl. Pron.* 1217 ff.

Jeg har havt Anledning til temmelig nsje at iagttage Præsident Grants Udtale. Grant var født i Missouri. Hans Udtale var aldeles ikke snøvlede og ikke sterkt slyngende. En Amerikaner kjendes almindeligt pieblittelig paa sin sterkt slyngende Udtale, hvor navnlig et *Tonefald*, der minder om det norske sammensatte i væ're (forskjelligt fra væ're - Veiret) er fremtrædende uden som i Engelsk at repræsentere et logisk Forhold (Indvending, Tvil etc.) — Det virker derfor støvende paa engelske Øren. Dernæst beskylde man gjerne alle Amerikanere for at tale i Næsen. Denne snøvlede Udtale er dog mest fremtrædende i New England og mangler ofte ganske. Hos dannede Amerikanere især fra Sydstaterne er det undertiden vanskeligt selv for Engelskmænd at høre den fremmede Accent (Tonefald).

*

*

Ovenstaaende er Uddrag af Prof. Joh. Storms bekjendte Bog „Engelsk Filologi.“

University Ground.

I sidste Del af Marts har P. Kirdekrans med sine Mænd arbejdet paa Trapper, som bygges af Brick og cementes. Suedterne har lagt Bjælker. Det er Carl Jordnes og Mr. Johnson, som udfører dette Arbejde. — 350 Træer er plantede efter Creeken ret under Bakken. Det er Weble-træer, Bæretæer og Kirsebærtæer, indkjøbte fra Vancouver, Wash. (12 Mile nord for Portland, Oregon.) — Der skal ogsaa avles Prunes og flere Slags Bær. Dette er naturligvis en liden Begyndelse til Have. Med Tiden vil Lutheran University faa et Haveanlæg, som man skal søge Magen til.

Ward T. Smith har bestilt 5 — 600 Træer til sit Landsted, desuden vil han dyrke alle Slags Bærsorter, saa University Ground med Omgivelser blir nok alt andet end en Sandørken.

Mr. Lambertsen er nu færdig med sit Hus. Et Grocery Store er bygget og aabnet tæt ved Depot ved siden af Glasb, endvidere en Slagterbod (2 Blocks fra Depot). Mr. Johnson fra Fremont (Seattle) vil bygge Skostore ud paa Sommeren. — Mr. Ro fra Rock Dell, Winn. kom herud for en Maaned siden. Han havde allerede før kjøbt 2 Lotter i Bl. 31, Parkland, hvor han nu vil bygge og bo.

" "

Harstad var paa Reiser næste hele første Del af Marts, først i det østlige Wash. og Idaho, senere nede i Oregon, hvor han besøgte Astoria, Portland og Silverton. —

Mr. Tingelstad fra Dickson og Mr. Rindal fra samme Sted besøgte Kysten i Marts. De var lige ned til Silverton, Oregon, hvor de sluttede Kontrakt paa flere Hundrede Aeres Land.

De fandt Forholdene herude saa ganske forskjellig fra i Østen, at de ikke turde udtale sig videre om Kystens Fremtid. — De var Gjester hos Ward T. Smith og befandt sig vel derude. —

Kirkelige Nyheder fra Kysten.

Pastor Dolven arbejder i Portland, Oregon, hvor Menigheden har kjøbt Tomt med en liden Kirke paa.

Pastor Sperati og Prof. Halland er kaldt til Rædere ved University. Formand Harstad afflog kald som Bestyrer, hvorfor Kirkeraadet blev anmodet om at opstille Kandidat for Bestyrerposten. — I den Anledning hidfættes følgende fra Tacoma Tidende: —

„Vi maa udtale vor Beklagelse over, at en saa dygtig, forstandig og energisk Mand som Formand Harstad afflog at modtage en Ure- og Tillidspost ved dette Universitet, hvor man ganske mere end i Østen trænger til en specielt driftig og indsigtfuld Mand. Naar Formand Harstad har sagt A, saa bør han ogsaa sige B; at forlade en saavidt stor Opgave, uden at se den i fuld Gang og i god Orden, er vistnok ikke efter Menighedens Ønske, hverken her eller i Østen. Dette er et Arbejde, der kræver sin Mand, og derfor bør Formand Harstad ogsaa ofre sig og modtage den ærefulde Stilling, hvilket vi haaber han endnu vil gjøre.“

Red

Det var Tvivl om den fornødne Digtighed til Posten og Hensynet til de fjære Menigheder i N. Dak. som bevægede Harstad til at afflaa.

Der er selvsagt ingen, som betvivler hans Digtighed just for denne Post, og vi haaber, at Kirkeraadet opstiller ham for Posten. Menighederne ved Mayville har ganske vist retmæssigt Krav paa sin Prest, og vi kan godt forstaa, hvorfor Pastor Harstad ikke kunde gjøre dem imod. Det var jo en stor Opofrelse fra deres Side, at de lod ham gaa herud og oparbejde Missionen og vor Skole; men vil det vise sig, at Formand Harstad absolut trænges her, vil vi oprigtig ønske og haabe, at Menighederne ikke sætter sig imod.

P. L.

* * *

Den første Marts mødte følgende Prester til Dannelsen af en permanent special eller local Prestekonferens ved Puget Sound: Formand Harstad, Past. Hoel, Past. M. C. Baade (de to sidste fra Seattle) samt Past. Hagerodt og P. Langseth fra Tacoma. Mødet holdtes hos Past. Hagerodt. Dens Navn skal være Concordia local Ministerial Conference at Puget Sound, Wash. Den skal møde første Tirsdag i hveranden Maaned. Næste Møde bestemtes afholdt hos Pastor Baade i Seattle.

Denne Gang behandlede om Lutheran University, som baade de norske og tyske Medlemmer vilde arbejde for og støtte, idet de indsaa, hvor nødvendig en sliq kirkelig-praktisk Skole er og hvor gavnlig. —

Vi venter stort Udbytte af denne Konferens og ønsker den Fremgang.

Den norske Synodes Prestekonferens ved Pacific Kysten

har Møde i Pastor D. Grønsbergs Kirke i San Francisco, Cal. den første Tirsdag, efter den første Søndag efter Paaske, som iaar blir den 28de April. — Dagsordenen er Missionen ved Kysten og Samtale over Guds Ord, navnlig Evangeliet. Pastor Christensen fra Idaho indleder. Følgende Prester har at afgive Møde:

Pastor Mulsaker,	Great Falls,	Montana.
" Boe,	Helena,	"
" Carlo A. Sperati,	New Whatcom,	Wash.
" Foss,	Fairhaven,	"
" Jørgensen,	Stanwood,	"
" Hoel,	Seattle,	"
" Langseth,	Tacoma,	"
" Dolven,	East Portland,	Oregon.
" Levorson,	Astoria,	"
" Dietrichson,	Oakland,	Cal.
" Grønsberg,	San Francisco,	"
" Møhl,	San Luis Obispo,	"
" J. Johansen,	Fresno,	"

endelig Formand B. Harstad. — Gud velsigne dette Møde for sin Menighed og dens Tjenere!

Til Læserne!

Vi begynder nu II Aargang og haaber at vor Sag gjen- nem Aarets Løb vil faa større og større Tilslutning. Vi har faaet mange flere Subskribenter, men af Mangel paa Plads maa vi vente med Kvitteringer til næste No. Dette Numer sendes som Prøvenumer, og hvis da Modtageren liker Bladet, bedes han om straks at sende 50 Cents som Kontingent for anden Aargang. —

Læseværelse.

Skandinaverne i Tacoma har oprettet en Læseklub midt i Byen, 1313 Tacoma Ave. —

Dette er et godt Foretagende, som Alle burde støtte efter bedste Evne. Det er et stort Locale, hvor man frit kan sidde og læse Blade og Tidsskrifter, og hvis nogen ønsker det, behøves ogsaa for rimelig Pris Lunch og Forfriskninger. Det er Afholdsfolket, som har Tilsyn med det hele Stel, saa alt vil blive anstændigt og vel ledet.

Man tænker vist ogsaa paa at have Boghandel ved Siden af for ved Udbyttet at dække noget af de Udgifter, som følger med. — Alle Skandinaver bør hjælpe og støtte dette prisværdige Foretagende.

Venlighedens Magt.

Der er ingen Magt i Verden saa vanskelig at erhverve sig og bevare som en venlig Stemme. En venlig Haand er døv og stum. Det kan være haard og grov; men ved sin varsomme Berøring gjør den dog sit Kjærlighedsverk. Men der er intet, Kjærligheden saa høilig trænger som en venlig, mild Stemme. Kun den kan tolke, hvad du mener og føler; men den er meget vanskelig at erhverve og beholde. Man maa begynde i Ungdommen og være paa Vagt Dag og Nat, ved Arbejde som ved Leg, hvis man vil eie og beholde en Stemme, som til alle Tider er istand til at udtale et venligt Hjertes Tanker. Det er somoftest i Ungdommen, man faar en Tone eller Stemme, som er haard og skarp, og den sikker igennem hele Livet. O, naar vi blot forstod, hvor ubodelig megen Skade en saadan skarp Tone gjør! Den vækker Trods, Brede, Uvilje og Had og falder som en bedst Galdedraabe paa Hjemmets søde Fred og Glæder. Vaag over din Stemme, dit Tonefald, baade sent og tidlig! Vogt den som en edel og kostelig Perle; thi den vil i de Dage, som kommer, blive af større Værd for dig end den skønneste og mest sjældne Perle, der ligger skjult paa Havets Bund! En venlig Stemme er for Hjertet, hvad Vjet er for Diet. Den er et Lys, som synger og skinner paa engang! Men en haard og skarp Stemme ligner en giftig Pil. Den som rammes af den, saares ofte dødelig. Tænk paa dette, du Mand, naar du taler til din Hustru! Du, Hustru, lad din Stemme være Mandens sødeste Musik! Du, Barn, du lille Gut og Pige, tal med venlig og mild Stemme til dine Søskende, til dine smaa Venner og Veninder, til alle Menneker! Du, Far og Mor, vogt din Stemme, saa du altid, selv da, naar du nodes til at tale straffende og be-

breidende Ord til dit Barn, — at selv da din Stemmes Klang er mild og blød, saa den kan bære Bidnesbyrd om, at dit Hjerte i sin dybeste Grund er bedrøvet over, at du maa straffe dit Barn, og at du elsker det inderlig.

O, kunde blot min Tore, Stemme,
 Net være kjærlig, mild og blød!
 Men da maa jeg min Brede tømme,
 Saa den min Tunge ei skal skjæmme, —
 Først da bli'r Stemmen venlig, — sød.
 O, var min Røst en Engels Røst,
 Hvor skulde jeg da bringe Trøst —
 Hvor skulde jeg dog eie Fred, —
 Om Stemmen blot var Kjærlighed!

Da August den anden for at bestige Polens Throne maatte affige den Lutherske Tro, siges han klageligen at have frevet saaledes, hvilket kan læses paa to Maader.

Jeg taffer ganske af Lutheri til min Grav Med Spot jeg vil le ud Lutheri Ord og Bud Jeg hader uden No Den Lutherske Tro Thi den, der Lutherst dør, Den er i Satans Rør —	Den romersk Liv og Lære Vil jeg oprigtig ære. Al Mæs' og Selgenben, For mig er Lærdom skøn. Den, som vil elske Paven, Er i mit Hjerte graven; Til Himmerig han kommer, Der dør af Tro en Romer.
---	--

* * *

Da Digteren J. R. Lowell, som var Søn af en unitaristisk Prest, og som under sin Levetid sympatiserede med Unitarierne, nylig døde, begjærede han at blive begravet efter Episkopalkirkens Ritual og af en af dens Prester. Dette vakte stor Opsigt, og i Anledning deraf spørger Universalist Kirkens Organ:

„Burde ikke Lowell have været i sin Død, hvad han var under sit Liv?“ Augustana svarer: „Lowell havde vel med Tusinde andre fundet, at saavel Unitariernes som Universalisternes Religion kan nok gaa an at leve i, men at den er uduelig til at dø paa. I Medgangen gaar det an at fornegte Kristus; men under Prøvelser og i Døden gaar det ei saa let.“

Beder, saa skulle I faa.

Et bevis paa bønhyrelse havde man sommeren 1886 i Kristiania og omegn. En lang tørke havde hersket, og jorden tørstede efter regn. Ager og eng stod færdig til at visne. Men kom der blot en regnbølge, var der endda haab om en god høst. Efter aftale bad da samtlige prester paa den følgende søndag om regn, og deres menigheder tog del i bønnen — Presternes samraad var kommen i aviserne, og folket undredes paa, hvad der vilde ske. De gudfrygtige haabede, at Gud vilde redde sin ære, og de vantro var færdige til at spotte. — Men omtrent kl. et søndag eftermiddag traf der op smaa skyer, og en stund efter faldt der lidt regn over Kristiania. Redskriveren spiste netop middag i et vantro selskab. „Det vilde vel være bespottelse,“ htrede verten, „at kalde dette et rent tilfælde.“

Lutherisk Pilgrim-Hus.

No. 8 State Str.

NEW YORK.

Godt og billigt Herberge for Indvandrere og andre Rejsende. — Dampskibsbilletter med alle Linier. — Om Road og Veiledning henvende man sig til Pastor E. Peterjen, Emigrantmissionær. Kontor i Lutherisk Pilgrim-Hus.

Brooklyn, 25 de September 1889.

Forat Emigrantmissionen i New York kan svare til sin Hensigt, er det nødvendigt, at den bliver almindelig bekendt inden Synoden, og at Synodens Præster og Menigheder støtter den ved flittigt Samarbejde. Hidtil har Missionærens Arbejde fornemmelig kun bestaaet deri, at han har mødt Emigranterne ved Landingen i Castle Garden, uddelt Traktater og Smaaafskrifter iblandt dem og saavidt muligt henvist dem til Synodens Præster og Menigheder.

Man kunde og burde imidlertid Missionærens Hjælp ganske anderledes udnyttes til til Understøttelse for Missionen og til Nytte og Velsignelse for vore Menigheder.

Det er en bekendt Sag, at Missourisynodens Emigrantmissionær, Pastor Keyl, hvert Aar beforder Tusinder af Rejsende baade til og fra Europa og opover Landet med Jernbanen. Missourisynodens „Lutherisches Pilger Haus“ ved Battery Place har den smukkeste Velggenhed i hele New York og er uden Sammenligning det bedste Emigranthotel i Byen. Her har ogsaa vor Synodes Emigrantsmissionær sit Kontor, og Past. Keyl har, for at imødekomme de Norske, engageret en norsk „runner“, og norske Rejsende er her til enhver Tid hjertelig velkomne.

Hvis nu vort Menighedsfolk i alt, som angaar Rejsen til og fra Europa, især ogsaa ved Kjøb af Billetter for sig eller for Slægtninge og Venner, som de venter fra Norge, kunde vænnes til at henvende sig til vor Missionær og til Lutherisk Pilgrim-Hus, No. 8 State Str., saa kunde derved følgende Fordele opnaas:

1. Da vi bor i New York, hvor hver eneste Dampskibslinie har sit Hovedkontor, saa holdes vi nøje underrettede om hvert Skibs Afgang og Ankomst og om de Forandringer, som af og til gjøres i Hartplanen, og Folk kan saaledes undgaa at ligge og vente paa sit Skib i Ugevis.

2. Naar Folk, som vil sende Billetter til Norge, kjøber dem af Luth. Pilgr. Hus, saa sendes Billetterne direkte herfra, og vi faar Anledning til at skrive til vedkommende og give mange nyttige Vink for Overreisen, sende dem vort Kort og derpaa med Lethed kjende dem i Castle Garden, være dem behjælpelige med deres Toi og uden langvarigt Ophold i New York befordre dem videre med Jernbanen.

3. Da man bliver strengere og strengere ved Registreringen af Indvandrere i Castle Garden, og Mange af de forskjellige Grunde sendes tilbage, saa vil Missionæren selvfølgelig i paakommende Tilfælde bedst kunne antage sig dem, som har hans Kort og særlig er henviste til ham.

4. De, som ligge over i New York, kan finde et godt Herberge i vort Lutheriske Pilgrim-Hus.

5. Er Emigranterne henviste til Lutherisk Pilgrim-Hus

og til vor Missionær, saa kan denne faa bedre Anledning til at udrette sin egentlige Gjerning, nemlig øve Sjælesorg og give Veiledning i det kirkelige.

6. Kommissionen ved Salg af Billetter flyder i Missionskassen og kan bl. a. anvendes til at hjælpe trængende Indvandrere, som alligevel i Regelen henvender sig til Missionæren og bør og maa hjælpes.

Folk, som kommer fra Vesten, kan med største Lethed gaa Lutherisk Pilgrim-Hus for 5 Cts. De som kommer med New York Central Banen, tager 3rd Ave. Elevated R. R. til South Ferry Station, saa langt som Banen gaar. Fra alle andre Baner, uden Forskjel, kjører man med Belt Line Street Car lige til Tøren.

Paa Subkomiteens Begne,

C. E. Everson.

Troost i ansegtelsen.

En mand, som havde levet i stor rigdom, vellebnet og lediggang, tabte alt sit gods og blev meget mismodig derover. — For at adspredde sig og holde sig oppe, forlod han staden og gik ud paa landet. Han kom først til en landsby; der saa han en bonde, som med en skufle vendte kornet i sin lade. Han spurgte, hvorfor bonden gjorde dette. Bonden svarede: „Forat kornet ikke skal lide skade og blive muggent.“ Derpaa kom han ud paa marken og saa en bonde, som pløjede. Han spurgte ham ogsaa, hvorfor han gjorde det. Bonden svarede: „Forat jorden skal blive løs og optage regn og solskin.“ Han gik videre og kom til en vinhave; der saa han en bonde, som bestar vinrankerne. Han spurgte ligeledes ham, hvorfor han gjorde det. Bonden svarede: „Jeg be kjærer rankerne, forat de skal bære mange og gode frugter.“ — Da gik den mismodige i sig selv og sagde: „Hvorfor ængster sig min Sjæl saa? Jeg er hveden, der maa vendes og vøres, at den ikke skal mugne. Jeg er jorden, som blir opreven, forat den kan opfange velsignelse fra himmelen. Jeg er ranken, som maa beskæres, forat den kan bære gode frugter for evigheden.“ —

Ydmyg har han senere sit uheld som en tugtelse fra Herren.

Et australisk Maanedsskrift har en Reiseskildring fra Norge, i hvilken blandt andet fortælles: Norge faar høit i Rækken blandt Europas Lande, hvad Skoleundervisningen angaar. De sparsomt befolkede Landsdele er forsynet med gode Skoler. Det gjorde et stærkt Indtryk paa os at se, hvorledes man tidlig tager sig af Børnenes Opdragelse. Folket er høfligt, gjæstfrit, forekommende og viser den Fremmede en venlig Opmærksomhed paa en Maade, der gjør, at denne finder Opholdet hyggeligt og føler sig som hjemme. Blandt Nordmænd er det ganske almindelig Skik at tage hinanden i Haand ved enhver Anledning. Efter et Maaltid takter de indbudne Vært og Værtinde for Maden ved Haandtag. Denne Skik er et af de mange Bevis paa, at Nordmændene er hjertelige i sin Omgang med hinanden.

The Lutheran University Herald.

Hjem og Skole. (P. Notegger). Skolen er den første Arena, hvor alle de maa pøe sig, som senere skulle deltage i Kampen om Brødet, i Aandens Strid, i Væddeløbene efter de forskellige Maal. Den privat Underviste vil i Regelen i theoretiske Kundstaber være Skoledrengen overlegen, men han bliver uerfaren, blødagtig, keitet og frygtfuld, og han mangler den Behændighed og Dristighed, som kun faaes i Væddestridd. Ganske vist kan Individualiteten og Hjertets Renhed bedre bevares hos den privat Underviste, og dennes Karakter kan udvikle sig mere hurtig og bestemt, men alligevel er en Dreng, der selv skal grundlægge sin materielle Fremtid, mindre tjent med Enkeltundervisning end med den offentlige Skole, hvor han — ganske vist ofte med Tabet af sin Børnelighed — tidlig lærer Livets Veie at kjende. Desuden er Enkeltundervisningen, som da i det hele Afsondring og snever Begrænsning, en Kilde til Egoisme for Drengen, medens i den offentlige Skole En staar for Alle og Alle for En, den Enkeltes Resultater kommer Alle til Gode og saaledes Samfundsaaenden vækkes.

* * *

Britisk Muse um har for nogle Maanedes siden offentliggjort flere græske Texter, som nylig ere blevne opdagede paa nogle i Bibliotheket indlemmede Papyri. De ere udgivne af Professor Kenyon i Oxford og indeholde ialt ti Haandskrifter af klassiske Forfattere. Syv af dem giengive Dele af allerede bekendte Verker, af Iliaden, Demosthenes og Sokrates's Tale om Eden. Demosthenes-Haandskriftet stammer fra det andet Aarhundrede før Kristus. Hovedinteressen knytter sig dog til de tre ny Verker, som efter en tusindaarig Forglemmelse nu atter ere dragne frem for Dagens Lys. To af dem sthydes Forfattere, der ere temmelig bekendte blandt Fagmænd, nemlig den atheniensiske Taler Hyperides og den alexandrinske Grammatiker Trypho n. Det nye Brudstykke af Hyperides Verker er en Del af en Tale, som han holdt mod Phillippides, det andet Verk er en grammatikalsk Afhandling, som dog antages at stamme fra det sjette Aarhundrede. Hvad der dog vil interessere de videnskabelige Kredse mest, er den alexandrinske Digter Herondas eller Herondas Digte, af hvilke hidtil kun ti Vers ere bekendte. Herondas-Haandskriftet tæller 700 Linier, som danne syv forskellige Digte. De kunne betegnes som dramatiske Idyller og behandle Gjenstande fra Hverdagslivet. Et af Digtene hedder: „Skolemesteren“, et andet „Et Besøg hos Veskulap“, et tredje „Et Vægteskab“ osv. I digterisk Henseende frembyde disse Digte ikke noget særligt, men for Filologerne og Oldgranskerne ere de af Betydning, fordi de i sin Art ere enesteaaende i den græske Literatur.

Indkomne Bidrag for Pacific Lutheran University.

Offer i Rockford, Wash.	8.75
Jakob Hansen	5.00
Offer i Helena, Mont.....	9.25
H. C. Hoff, — Wash. —	5.00

Ritil Sunderland — Silvester Menighed, N. D.	2.00
Torjer Sunderland	3.00
Haakon Paas — Norm. Grove —	3.00
Rev. T. Parson	50.00
Salomon S. Fladebo — Wilmar —	5.00
J. P. Sletten	2.00
Rev. P. Jensen	\$ 10.00
„ D. Eftrem	20.00
„ E. Dale	10.00
L. D. Thorpe	10.00
Thore Houg	1.00
Terje Elliffson	5.00
Mads Knudson	1.00
Anne V. Skafsaa, — Tacoma —	\$ 15.00
Alex. Norman — Elbow Lake, Minn. —	5.00
L. E. Mohagen,	5.00
Vars Hauge	5.00
Tosten E. Dybdal	1.00
J. E. Dybdal	5.00
A. J. Hauge	2.00
John Christenson	1.00
M. Sampson	2.00
Vars Olsen — Genesee, Idaho —	10.00
Ole G. Kaaen	1.00
Gunhild Fjelland	5.00
Gjermund Olsen	10.00
John Olsen	2.00
Martin Olsen	0.50
Skolelærer T. Midtlyng	5.00
Johs. Halvorsen	1.00

Mr. Jordan var tilbage paa et kort Besøg. Han giftover i Slutningen af Marts og tænker at rejse rundt i Minnesota 4 — 6 Maanedes. —

Gaader.

I.

Mit første Led en Tilstand er,
Som alle Fredens Børn har kjær,
En Afglans af den Himmel klar,
Hvor den sit rette Lohav har
Den sidste Stabelse den er
En Evne, du har meget kjær.
Foruden den er Veien tung.
Om du er gammel eller ung.
Det hele er i Floras Rige
En af de mange elskelige —
Ja maaste skjønnest af dem alle,
Som Flora sine Døtre talde.

II.

Det første Led af denne Gaade
Betegner Verbet's Røvnemaade,
Det andet Led i Bygdemaal
Er Byrde tung af Sten, af Staal,
Af Hø, af Jø, af fuldtmaals Tømmer,
Som det sig for Heste sømmer.
Det hele er et lidet Verk,
Som kan dig gjøre flink og sterk
I Kundskab til Guds skjønneste Jord,
I Vest, i Øst, i Syd, i Nord.

Tacoma Building & Savings Association

Spare-Bank,

Theaterbygningen Hjørnet af C og 9 de Strs.

Åben daglig fra Kl. 10 til 3.

Løberdag fra Kl. 10 til 1 og 6 til 8 Aften.

Indbetalt Kapital \$100,000.

L. E. Post, President.

E. H. Hatfield, Vice President.

P. V. Caesar, Kasserer.

J. Le. B. Johnson, Assist. Kasserer.

Betaler 6 Procent aarlig Rente paa Spare-Indskud.
Renten krediteres kvartalsvis.

Ward T. Smith Company.

Incorporated April 10th, 1891.

Capital Stock Paid up, \$100,000.

Room 505 California Building,

TACOMA, WASH.

→ →

Ward T. Smith Co. eier og sælger alle Lotter rundt Lutheran University. Lotterne sælges for 100 Dollars pr. Lot, 25 x 100 Fod, Hjørnelotter koster \$25 extra og sælges kun i Forbindelse med de 3 nærmeste Lotter. Betalingsvilkårene er: mindst 10 pr. Ct. Kontant og 5 pr. Ct. hver Maaaned eller 25 pr. Ct. Kont., 25 pr. Ct. om 6 Maaaneder, 25 pr. Ct. om et Aar og 25 pr. Ct. om 18 Maaaneder, — eller 50 pr. Ct. første Maaaned og Resten om et Aar eller 18 Maaaneder. Er alt betalt inden 6 Maaaneder, kræves ingen Rente, ellers er Renten 6 pr. Ct. For fuld kontant Betaling gives 5 pr. Ct. Afslag (Discount) af Kjøbesummen. Recording of Deeds koster \$1.25 for nogle og 1.50 for andre; en Abstract of Title koster \$2. Glem ikke at faa disse vigtige Papirer i Orden.

Frank D. Nash,

Lawyer.

Fidelity Building,

Cor. 11th & R. R. Strs.,

TACOMA, WASH.

✻ ✻

Advokat Nash har bidraget til „Lutheran University” og nu i over et Aar været vor Sagfører. Vi anbefaler ham paa det bedste, som en særdeles paalidelig og samvittighedsfuld Mand, hvem enhver trygt kan betro sine Sager til. —

THE LUTHERAN
UNIVERSITY HERALD

udkommer en Gang om Maaneden og
koster forskudsvis

50 CENTS PR. AAR.

ADRESSE:

“THE LUTHERAN UNIVERSITY HERALD,”

California Building, Room 505,

TACOMA, WASH.

Redaktorer: Past. B. Garstad og Past. P. Langseth.

* * *

Subskribentfamlere

faar paa 5 betalende Abbonenter den 6 te frit.
Send ind straks Penge for en Aargang, 50 Cents.

Sko og Stovler

til billigste Priser og af bedste Sort

hos

S. Olson, 1912 Jefferson Av., Tacoma.

Fresh Spring Stock regardless of Cost
følges nu. Gaa og se dig ud, hvad du ønsker. „Med med
de høje Priser,” siger S. Olson. Herald anbefaler paa
det bedste.

Entered at the post office at Tacoma, Wash., as second
class matter.